

DE VÄRNLÖSA.
ORIGINAL-BERÄTTELSE
AF
MARIE SOPHIE SCHWARTZ.

Forts. fr. före. nr.

"...Göra er till min hustru? Huru har ni med er världserfarenhet kunnat tro derpå. — Ni, en dam af gammal adel Hvad fördel vore det väl att tillhöra adeln, om den icke gaf oss rätt att efter behag följa våra fantasier Låt borgarna behålla sina föräldrade moraliska begrepp; de må hafva dem så om en tröst eller en pläga, lika mycket. Af dem måste man fördrå en sträng ordhällighet i dylika fall. Vi åter, som tillhöra en kost, upplyftad öfver maugden, vi behöfva icke folks kontroll, icke deras tadel eller beröm, ty vi bero icke af dem."

"I allt det der kan ni hafva rätt; men jag fördrar af er, såsom adelsman, att ni håller ert ord."
"Förstår icke Hilda, att en adelsmans ord är ossemellan sagt, mindre värdt än en annan mans, då det gifves åt en kvinna, under berusningen af hennes behag; och hon bör akta sig att tro derpå."
"Jag vill likväl att ni nu infriar ert löfte....
Förstår ni, jag fördrar det," yttrade Hilda hastigt.

"Detta är ju en följlig fordran, då jag icke är hågad göra det. Tro mig, vi passa icke till rollerna i en så simpel komedi som den, hvilken slutar med — giftermål. Betänk om alla, jag gifvit dylika försäkningar, kommo och kräde deras upplysande? ... Jag finge då allt för många hustrur."

"Men jag tillhör icke dessa dussinqvinnor, dem ni efter behag kunnat gäckas med, jag har ett namn, som ..."

"...Beskyddar er, och under hvars skugga ni kan göra hvad ni behagar; men låtom oss sluta."

"Ni säger mig således rent ut, att jag icke skall blifva er hustru?"

"Det är ju hvad jag en lång stund plågat oss båda med att göra klart för er," svarade baronen med ett kallt leende och en axel ruckning.

"Valen då, Max Helgenstjerna, ni skall ångra er Jag skall en dag hämnas," yttrade greffinnan och reste sig upp från soffan med blixtrande ögon.

"Tack, min vackra fiende, jag skall med undergifvenhet underkasta mig ert hat, och likväl alltid skänka er min hyllning, såsom ett af de älskvärdaste fruntimmer jag känt."

Ännu ett ord: tänker baron Helgenstjerna göra denna Alva till sin maka?"

"Yrar ni eller tror ni att jag blifvit galen?"

"Hvad vet jag till hvad då?"

"Hvad vet jag," svarade baronen, upprepad greffinnans ord.

TVENNE BARN.

"Aftonen efter den ofvanskrifna, fördes af tvenne barn, i greffve Grattons portgång, nedanstående samtal:

"Nå, Conrad, har du kunnat samla några slantar?" frågade en flicka, omkring femton år, en liten i trasor höjld gosse, som stod och frös i portgången.

"Nej, Malla, jag har på hela dagen icke kunnat tigga ihop mera än tolf skilling, och dem spelade jag bort på kronvägg, med röda Janne," svarade gossen gråtande.

"Och du har icke kommit öfver något på torget?"

"Jo, litet kakor och applen, men dem åt jag upp; dessutom höll jag på att bli tagen af polisbejenterna, när jag skulle ligga vantarna på en orre, men se, jag var dem för flink i benen!"

"Hvad kärigen skall bli af dig i qvall och så dig?"

"Hon är djävulen själf; men vanta, jag blir väl stor, och då skall hon få sin hyra igen; jag skall i min tur piska henne. Nu går jag icke hem," svarade gossen.

"Vänta, Conrad, jag går upp och dansar på teatern, och kanske jag träffar någon der uppe, som ger mig några tolfskillingar, då skall du få hälften med. Du skall veta att jag är vacker jag."

"Nå ja, vi få se, jag kryper ihop bakom porten så länge och väntar på dig."

Barnen togo vägen åt strömmen och gingo in genom hasttrappan. Inkomna dit yttrade flickan:

"Jag är så hungrig, att det svider i magen på mig."

"Stackars Malla," svarade den lille gossen.

"Tyst, dumhufvud, jag är ingen stackare, jag," snäste honom flickan och sprang sin väg.

På teatern återfann vi henne utmildad och utklädd ibland figurantskorna. Baron Helgenstjerna och några äldre herrar stodo emellad kulisserna och betraktade dessa arma varsel i sin trasgradlåt. Den lille Malla frös och darrade, men såg utan all förlägenhet herrarne rakt i adsigtet. Hon hade ett af dessa pikanta utseenden, som påminna om söderns barn: mörkt hår, svarta ögon, svallande läppar, något mörklagd hy. Kroppen var mager med långa händer och fötter små och valformade.

"Hvad säger du om ungen der, med svarta ögonen?" frågade en af herrarne baronen.

"Hon är icke illa," svarade denne.

"Hon liknar mycket den der Agnes, du förde med dig från Frankrike."

"Tycker du det?"

Och baronen vände ögonen ifrån flickan med en lätt ruckning på ögonbrynen.

"Låt oss gå och tala vid henne."

"Gör det du, jag bryr mig icke om det der barnet. God natt," sade baronen och gick.

Han tog vägen till Hasttrappan, och kommen ner i porten, mötte honom lille Conrad, som sträckte fram sin hand, sägande:

"En slant, käre, beskedlige herre, en slant."

"Hvad gör du här, pojke?" röt baronen.

"Jag väntar på Malla, som dansar der uppe Gode, beskedlige herre, gif mig en slant; min mor är sjuk, min far är död, och jag har ingenting att äta," framrabbade Conrad med en gnäll-

de ton och sprang efter baronen, som fortsatte sin gång, utan att vidare fråga efter gossens tiggande. Kommen till sin port, vände han sig om och sade:

"Bort, din lille kanalje, och väga dig icke in hit," hvarpå han lyfte sin käpp, hotande emot gossen. "Men en slant, nådig herre," upprepad Conrad.

"Jag tror du tigger," ljöd i det samma en grof karlrostr bakom gossen, och en stark hand fattade honom i axeln. "Nu har jag dig då fast, och du skall icke springa ifrån mig, som du gjorde i morse, då du stal orren, din tjufstryker. Marsch i kurrän med dig!" och dermed slapade han bort gossen.

EN FÖRÖDMJUKELSE.

Samma afton ofvannamndalilla äfventyr egde rum, satt Gerda ensam i sin s-long. Greffve Ernst var borta på middag hos engelske ministern. Alva hade åkt ut, för att rådgöra med sin hommed'affairen.

På Gerdas ansigte lastes oro, vanten och ängest. Alla ovisshe-rens kval stodo der skrifna med tydliga drag.

"Det är omöjligt annat än att hon skall komma," tänkte Gerda; "han kan icke så djupt förolämpa mig. Men om han icke kom om han föraktade mig så att? ..."

Nej, nej han kommer be- stämt, fast han blifvit hiudrad och derfor aröjer

Så der korsade tankarne hvar andra i den unga greffinnans upprörda själ. Den ena kvarten, halftimmen och slutligen timmen gick efter den andra, utan att någon kom. Klockan slog åtta.

Gerda gret af smärta och särard stolthet. Men nu inträdde be- tjenten med en liten biljett på en silfverbricka, hvilken han fram- bar till Gerda, som med likgiltig- het tog den. Då hon åter blef al- lensa kastade hon blicken på utan- skriften, hennes kinder fingo en hög färg och handen darrade, ty biljetten var ifrån Herman. Ger- da slot med häftighet upp den. Ur brefvet föll på golvet ett papper.

Nåstan qvadt af sinnesrörelse läs- te hon följande ord:

"Fru greffinna!
Af misstag eller slump tappade ni i går afton innellagade biljetten hvilken jag nu återänder. Att den aldrig varit ämnad åt mig, torde greffinnan Gratton vid nä- mare eftertaake, lätt inse.

Har äran teckna
Herman Waldner."

Den af Herman återända bil- jetten lydde sålunda:

"Gerda bönfaller hos Herman om en timmes samtal i morgon eftermiddag klockan åtta, då hon träffas ensam hemma. Hon bö- ner faller derom i Hermans forna kär- leks namn."

Knappt var läsningen af Her- mans bref slut, förr än s-longs- dörren öppnades och greffve Ernst inträdde. Gerda hade under sitt upprörda tillstånd icke märkt att hennes egen biljett qvarlåg på mat- tan. Vid sin mans inträde skyndade hon att gömma Her- mans bref, men glömde alldeles det som låg på golvet, Greffven, hvars blick Gerdas upprörda ut- seende icke undföll, såg sig fors- kande om i rummet, och slutligen åter på sin hustru.

"God afton, Gerda! Jag tyckte

Forts. på 7e sidan.

SKANDINAVIAN HOTELL,
straxt invid C. P. R. Stationen, Winnipeg, Man.
Resande tillhandshållas rum och spising för En dollar per dag.
För inacordering beviljas särskildt pris. Bästa Viner, Likörer, Öt och Cigarer, samt äkta Svensk Punsch och Arrack ses veras.
O. Simonson, Källarmästare.
Telefon 1553

BYGGER NI.
Kom ihåg att **Eddys förhydningspapp** är den bästa i marknaden. Den är mycket starkare än andra pappersor samt drager ej fukt eller gifver någon obehaglig lukt från sig. Bästa maj-ris! att använda för hvar sig det ena eller andra byggnadsändamålet. Tillskrif
TEES & PERSSE.
Agenter i Winnipeg.

C. P. R. Land.
GODT LAND
hvarest Jordbruk lonar sig!

CANADA PACIFIC JÄRNVAGEN
har utmärkt land till salu i de bästa trakter af Canadas Nordvest. För att förenkla betalningssystemet har bolaget antagit följande: Summan af köpeskillingen och räntan delas i 10 delar enligt nedanstående tabell; den första inbetalningen göres vid köpet och den andra, ifall köparen genast bearbetar sitt land, två år efter köpet, den tredje tre år o. s. v. En persot som ej odlar minst 16 acre det första året, är skyldig betala extra ränta det första året. Följande tabell visar de olika betalningarna å 160 acre pr år allt efter landets pris: —

160 acres a \$3.00 pr acre	\$71.90	och nio årliga inbetalningar af \$66
do " 3.50 do	83.90	do do do 70
do " 4.00 do	95.85	do do do 80
do " 4.50 do	107.85	do do do 90
do " 5.00 do	119.85	do do do 100
do " 5.50 do	131.80	do do do 110
do " 5.00 do	143.8	do do do 120

Om landet betalas till fullo på en gång gifves 10% rabatt af den summa, som öfverstiger första vanliga inbetalningen 6% ränta räknas förtall en betalningar.
OBS! Om ni ej är i tillfälle att köpa land så skrif efter våra pam- fletter och böcker som visa eder huru man försäkrar sig om ett HOMESTA af 160 acres (129 tunnland).
F. T. GRIFFIN
C. P. R. Land Commissioner.
Skandinaviska bref besvaras på samma språk.

VESTRA CANADA
Regeringens sköderappport för provinsen Manitoba utfärdad den 12 December 1899 innehåller följande intressanta statistik för året:

Area under sådd	Medelkörd pr ac.	8ma bushels.
Hvete	1,629,995	17.13
Härfvete	575,136	38.80
Korn	1,82,912	29.4
Hela sådesproduktionen		55,619,764
Potatis	19,151	168.5
		3,226,895

KREATURSAFVELN.
Af slaktdjur exporterades under året

FRIA HOMESTEAD.
äro ännu tillgängliga i många delar af provinsen, såväl som i de närgrä- nade distrikten i Assinibola, Alberta och Saskatchewan.
Exkursantställen för nybyggare till Vestra Canada äro till- alla platser i Förenade Staterna tillsammans med alla upplysningar om huru att tillförsäkra sig en FRI FARM i det stora hvete-odlingshälet om anhöllan därom insändes till Superintendent of Immigration, Ottawa, Canada.
Skrif till hvilken som helst af Regeringens Agenter i Förenade Staterna eller
Superintendent of Immigration,
Ottawa, Canada